

vulkancic.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Назив оригинала:

Julie Sykes

MERMAID ACADEMY: ISLA AND BUBBLE

Text Copyright © Julie Sykes & Linda Chapman, 2023

Illustration Copyright © Lucy Truman, 2023

This translation of Mermaid Academy: Isla and Bubble is
published by arrangement with Nosy Crow ® Limited.

Права за српско издање © 2023 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-04925-1

Ова књига штампана је на природном рециклираном папиру
од дрвећа које расте у одрживим шумама. Процес производње
у потпуности је у складу са свим важећим прописима Министарства
животне средине и просторног планирања Републике Србије.

Ајла и Мехурић

Превела Јована Томић

Написала
Џули Сајкс

Илустровала
Луси Труман

 Вулканчић

Београд, 2023.

Ајла је прозујала кроз океан остављајући мехурасти траг иза себе. Овде је вода била много хладнија.

Машући репом како би се загрејала, Ајла је покушавала да пронађе удобан положај. У последњих неколико секунди прешла је хиљаде километара кроз магични тунел од мехурића који је створила њена мама, па јој се сада вртело у глави.

Док ју је снажна струја вукла, Ајла је постајала све одушевљенија дубоким плаветнилом Дивљег мора, које се бескрајно простирало иза ње. Дрхтећи, окренула се и угледала мноштво сирена и сиренаца

Џули Сајкс

како пливају кроз тиркизну воду ка прелепој коралној палати.

Академија сирена, помислила је Ајла, очарано посматрајући куле и зидине испред себе.

На крају широке пешчане стазе стајала су врата начичкана украсним шкољкама, али нико од ученика није ишао тим путем. Уместо тога, пливали су кроз лук ружичастих корала који је водио ка великом округлом дворишту.

Ајла и Мехурић

Ајла иначе није била стидљива, али видевши причљиве и самоуверене ученике, осетила се помало несигурно. Академија сирена ће бити њена школа наредних шест година. Надала се да ће брзо стећи пријатеље и доживети много забавних авантура!

Неколико репова даље појавио се талас и још један тунел од мехурића.

Две сирене су излетеле из тунела. Изгледале су идентично, густе светлоплаве косе са љубичастим и зеленим праменовима. Репови су им били тиркизни и имале су исте светлуцаве горње делове.

„Скакутавих ми медуза! Још је лепше него што сам замишљала!“, повикала је једна.

Друга сирена је оклевала. „Огромно је, Изобел“, рекла је, а очи су јој се рашириле у чуду.

Нове девојке, као и ја, помислила је Ајла, осећајући узбуђење у стомаку. Допливала је до њих.

„Тао! Ја сам Ајла. И ја сам нова овде.“

Сирене су се насмејале.

„Ја сам Изобел, а ово
је Кора“, рекла је
близнакиња са
више самопоуздања.

„Није ли
предивно бити
овде? Сањала сам о
овом месту откад
нам је стигла позивница.“

„Замало да не
добијем своју“, рече

Ајла. „Гигантски кит је случајно прогутао једрењак
који нам доноси пошту!“

„Да ли је све у реду са њим? Како си на крају
добила позивницу?“, питала је Изобел.

Ајла се насмејала. „Срећом, кит је подригнуо и
избацио једрењак!“

Близнакиње су се закикотале.

Ајла и Мехурић

„О, девојке. Лепо је видети да сте се већ упознале“,
зачуо се глас иза њих.

Окренуле су се и угледале насмејану сирену
љубазних плавих очију. Њена љубичасто-зелена коса
до рамена била је украшена траком са драгуљима.
„Ја сам госпођа Самфир, наставница истраживања.
Ви мора да сте Ајла, Изобел и Кора?“ Прекрижила
је њихова имена са списка који је носила са собом.
„Добро дошле на Академију сирена. Време је
за заседање са нашом главном наставницом, др
Океаном.“

„Хоће ли и делфини бити ту?“, упитала је Изобел
узбуђено. „Хоћемо ли их упознати?“

Госпођа Самфир се насмешила. „Да. И они су
једнако нестрпљиви да вас упознају. А сада, могу ли
молим вас да добијем ваше шкољкафоне? Иначе су
дозвољени увек, осим прве недеље школе. Закључили
смо да се ученици боље снају и прилагоде без њих.“

Сирене су пружице своје шкољкафоне.

Џули Сајкс

Госпођа Самфир је ставила сваки шкољкафон у обележену врећицу, а потом у своју торбу. „Онда у реду. Запливајте са мном ка Великој пећини!“

Ајла је осетила да јој стомак крчи од узбуђења. То је то! Сада почиње њена авантура на Академији сирена!

Ајла и близнакиње су пратиле госпођу Самфир кроз корални лук ка огромном кружном дворишту. У средини је било постоље са златном харфом украшеном драгуљима. Околу су биле камене клупе, велике морске лепезе које су се њихале на морским струјама и мале дугине рибице које су зујале кроз отворене прозоре школе.

„Ово зовемо Певачки круг“, рекла је госпођа Самфир. Ајла је помислила да је то савршено место за поподневно дружење, када би имала храбрости да пита сирене да јој се придруже.

Група ученика је била окупљена са друге стране дворишта, поред улаза прекривеног дебелом завесом од морске траве. Неки су ћаскали, а други се стидљиво држали по страни. Госпођа Самфир је довела Ајлу, Кору и Изобел, па запљескала рукама. „Време је за окупљање!“

Дечак црно-ружичасте косе је подигао руку. „Хоће ли делфини бити...“

„Да, Арло“, прекинула га је госпођа Самфир уз осмех. „Делфини ће бити ту.“

Ајла и Мехурић

Ајли се стомак превртао од узбуђења. Радовала се многим стварима – учењу о различитим океанима, вежбању да постане чувар подводног света, откривању своје магије – али највише од свега, радовала се свом будућем пријатељу делфину. У првих неколико дана сваки ученик бира делфина с којим ће бити пар и с којим треба да се повеже док је на академији. Ако се то догоди, постаће пријатељи за цео живот.

Госпођа Самфир је раширила завесу. „Изволите у Велику пећину!“

Цео први разред је ушао унутра и ћаскање и смех су замрли. Огромна подводна пећина била је осветљена треперавим зеленим пламичцима сиренске ватре. Светлуцаве биолуминисцентне алге прекривале су камење попут звездица, употпуњујући прелепе мозаике од морског стакла. На средини пећине издизала се платформа на којој је стајала највећа столица коју је Ајла икада видела.

Џули Сајкс

Наслон столице је био у облику китовог репа. Изнад столице, придржаван неком невидљивом силом, висио је глобус подводног света, са називима мора и океана исписаним светлуцавим тамноплавим мастилом.

„Звекетавих ми шкољки! Шта је то?“, упита сиренац плаво-жуте косе до рамена.

„То је Магични глобус, истоветна реплика нашег света“, прошапутала је Ајла. Мама јој је већ причала о глобусу. „Може да те одведе у било који део океана, ма колико да је удаљен, а и много је бржи од мехурастог тунела. Мораш од наставнице да тражиш дозволу да га користиш, мада понекад глобус допушта коришћење без дозволе, ако имаш добар разлог.“

Сиренац чежњиво уздахну. „Тако желим да га испробам.“

Ајла се насмешила. „И ја исто!“

Ајла и Мехурић

„А сада – тишина! Станите у врсту, окренути ка глобусу, али оставите мало места испред себе“, рекла је госпођа Самфир.

Ајла је стала у врсту поред Изобел и Коре. Још наставника је ушло у пећину, правећи ред иза ученика. Ајла је чула жамор и приметила је да неки ученици показују у правцу мехурића који пролазе кроз завесу од шкољки. Зачули су се први тактови песме.

Завеса се померила у страну и јато гламурозних риба је испливало. Њихова црвена, жута и зелена пераја њихала су се у ритму музике, а звонки гласови су пратили песму. За њима је ушла краљица сирена, огрнута љубичастим плаштом, заједно са највећим делфином ког је Ајла икада видела. „Др Океана и њен делфин Кристал!“

Њена црна коса била је проткана златом и подигнута у елегантну пунђу, украшену ситним каури шкољкама. Гостопримљиво их је погледала,

Џули Сајкс

али чврсто скупљене усне нагнале су Ајлу да помисли како јој никада не сме противречити.

Др Океана семестила на велику столицу, а Кристал је стао поред ње. Запевала је из свег гласа:

*На Академији сирена учимо сваког дана
да будемо прави чувари океана.
Са искреним срцима и мајњом у леџу,
сачувајмо мир у сиренском светиљу.*

Рибе су плесале око др Океане, употпуњујући њену песму.

Када се песма завршила, др Океана се насмејала.

„Кристал и ја вам желимо добродошлицу на Академију сирена.“ Прешла је погледом преко целе просторије, проучивши сваког ученика. „Данас почиње ваше путовање на ком ћете постати достојни чувари нашег прелепог света. Наредних шест година биће мешавина учења и забаве. Научићете све о

Џули Сајкс

различитим стаништима у океану и како се о њима бринемо. Неће увек бити лако, али ће вам помагати ваши посвећени наставници. И наравно, имаћете подршку својих делфина.“

Др Океана је плеснула рукама и група младих делфина је допливала. Било је и мањих и већих, самоуверених и стидљивих. Ајлин реп се затресао од узбуђења када су делфини иступили испред ученика. Који ће бити њен пријатељ?

Глас др Океане прекинуо је шапутање међу ученицима. „Наредна два дана провешћете са делфинима, тако да сутра увече можете да се одлучите за свог делфина на свечаности упаривања. Тада ћете обећати да ћете покушати да се повежете са својим делфином. Када се то деси, врх вашег репа ће постати исте боје као делфинов.“

Ајлин поглед је привлачио самоуверени делфин на крају реда. Његови образи и репно пераје имали су љубичасте и жуте мехуриће и звездице, а уста су му се ширила у искрен осмех. И док је већина делфина

Џули Сајкс

гледала у др Океану, овај делфин је подстрекивао мањег делфина. Ајла је радознано посматрала. Шта ли смера?

Приметила је да је делфин нешто шапнуо другом делфину на ухо.

Други делфин се кикотао и шапутао.

Пошто др Океана није гледала у том правцу, први делфин је отворио уста и испустио млаз ситних шарених мехурића. Ајла се једва суздржала да се не насмеје посматрајући мехуриће како језде изнад глава осталих делфина.

Др Океана се окренула и у том тренутку

мехурићи су нестали.

Делфин ју је недужно

гледао.

